

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **V. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2008, č. j. 11 Ca 91/2008 – 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 12. 9. 2008, č. j. 11 Ca 91/2008 – 19 Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) nepřiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků a záloh pro řízení o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2008, č. j. MV-2587/VS-2008.

Dne 30. 9. 2008 podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti usnesení kasační stížnost. V této stěžovatelka uvedla jako důvod svého podání nezákonnost napadeného usnesení pro nesprávné posouzení právní otázky soudem. Dále tvrdila, že napadené usnesení trpí vadami spočívajícími zejména v tom, že při zjišťování skutkové podstaty z níž správní orgán vycházel, byl porušen zákon co do ustanovení o řízení před správním orgánem takovým způsobem, který mohl ovlivnit zákonnost tohoto rozhodnutí a soud měl tudíž jeho rozhodnutí zrušit, a dále, že zjištění správního orgánu nemají oporu ve spisu, či jsou s ním dokonce v rozporu. Stěžovatelka ve své kasační stížnosti také uvedla, že nebyly splněny podmínky pro zamítnutí její žádosti.

Dne 29. 10. 2008 byla kasační stížnost postoupena Nejvyššímu správnímu soudu. Protože kasační stížnost nekonkretizovala vady napadeného rozhodnutí, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 23. 6. 2009, aby obecně vznesené kasační námitky v lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení upřesnila. Současně byla stěžovatelka poučena, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, Nejvyšší správní soud kasační stížnost ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) může odmítnout.

Stěžovatelce bylo usnesení doručeno dne 26. 6. 2009. Na výzvu stěžovatelka ve stanovené lhůtě nereagovala a kasační stížnost nedoplnila.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas a že jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná.

Stěžovatelka pro řízení o kasační stížnosti není zastoupena (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), avšak nesplnění této povinnosti nelze považovat za překážku, jež by bránila posouzení kasační stížnosti a vydání meritorního rozhodnutí, neboť s ohledem na povahu rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, by trvání na povinném zastoupení stěžovatelky znamenalo pouze řetězení řešeného problému, které by ve svém důsledku popíralo smysl samotného řízení, jehož předmětem je posouzení zákonnosti napadeného usnesení městského soudu, který se v rámci řízení zabýval právě splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků, jež je nezbytnou podmínkou pro ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud se proto po zvážení všech okolností případu postavil na stanovisko, že absenci zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. nelze považovat za překážku, jež by bránila posouzení kasační stížnosti a vydání meritorního rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.)

V daném případě stěžovatelka pouze obecně citovala jednotlivá ustanovení s. ř. s., přičemž neuvedla žádná konkrétní pochybení, jichž se měl městský soud při vydání rozhodnutí dopustit. Kasační stížnost stěžovatelky zákonné náležitosti neobsahovala a proto byla Nejvyšším správním soudem vyzvána k jejímu doplnění. Stěžovatelka důvody kasační stížnosti ani k výzvě soudu nedoplnila. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu